

Nederland klaarstomen voor de toekomst. Dat is waar wij als wijk, - dementieverpleegkundigen naar streven!

Toekomstbestendige zorg, doelgericht werken, personeelstekorten in de zorg, hoog ziekteverzuim, dubbele vergrijzing. Allemaal begrippen die wij als Wijkverpleegkundigen en Dementieverpleegkundigen dagelijks horen, maar dat geldt niet voor iedereen!

Even kort de feiten op een rij (bron ActiZ):

Het aantal 65+ stijgt van 3,1 miljoen in 2015, naar 4,8 miljoen in 2040.

Het aantal 90-plussers stijgt van 117 duizend in 2015, naar 340 duizend in 2040.

Het aantal mensen met dementie stijgt van 154 duizend in 2015, naar 330 duizend in 2040.

Daar tegenover staat dat het tekort aan zorgpersoneel oploopt tot wel 125.000 zorgmedewerkers.

Dus kijken wij als wijkverpleegkundigen en dementieverpleegkundigen kritisch om passende zorg in te zetten, waarbij de zelfredzaamheid van de client voorop staat. Waar een client het zelf niet redt, wordt er eerst gekeken naar wat een hulpmiddel of netwerk kan betekenen. Zo blijft er ruimte over om professionele zorg te blijven geven aan diegene die het (tijdelijk) zo hard nodig hebben. Nu, maar ook in de toekomst.

Hebben wij zelf, als inwoners van Nederland, hierin ook een eigen verantwoordelijkheid? Kunnen wij, inwoners van Nederland, zelf ook iets doen om in de (misschien nabije) toekomst minder afhankelijk te worden en onze oh zo belangrijke autonomie te bewaren? Ja, Nederland klaarstomen voor de toekomst, dat is waar wij dan ook naar streven! Als je jong bent plan je je toekomst. Wil je studeren, op reis of trouwen? Dan ga je hiervoor sparen. Als je een gezin wil stichten kies je niet voor een één-kamer appartement en ook niet voor die snelle cabrio. Nee, je denkt erover na en probeert jezelf voor te bereiden aan de hand van je wensen en mogelijkheden. Allemaal keuzes die we vaak als vanzelfsprekend ervaren, maar waarom doen we dit zo beperkt als we ouder worden? Schuiven we toch het nadenken daarover teveel vooruit?

Het is niet leuk om te denken aan wat je allemaal niet meer kunt, verlies is moeilijk en gaan mensen het liefst uit de weg. Maar denk er eens over na:

- Kun je het trapje voor je woning nog op als je slechter ter been wordt?
- Lukt het straks nog om te douchen in het hoge bad?
- Wat voor hulpmiddelen zijn er allemaal om je te helpen je zelfredzaamheid te behouden?
- Wat kan je netwerk eventueel voor je betekenen?
- Wie mag beslissingen voor je nemen als je dat zelf niet meer kunt?
- Welke mogelijkheden zijn er binnen het welzijn- en zorglandschap om je te helpen, zonder direct afhankelijk te worden van zorgpersoneel?

Hoe kunnen we Nederland voorbereiden op die onvermijdelijke toekomst?

Daar is geen kant en klare oplossing voor. Maar laten we hier zelf bewust mee bezig zijn; voor jezelf, voor je ouders, voor opa en oma, voor je burens etc.

Bewustwording over wat je zelf kunt doen om je zelfredzaamheid te behouden.

Wil jij je eigen regie niet kwijt, wees dan op je toekomst voorbereid!

“De tablet speciaal ontwikkeld voor ouderen”

Compaan

